

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Tria præscribuntur Regibus documenta pro assequenda perfectione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

nec Deo servire ita, ut illi placeat, si desit vel obligationi *privati* hominis, vel *Regis* & publicæ personæ: sed placebit illi plenè & perfectè, si utramq; expleverit: custodiendo perfectè duo præcepta charitatis, Dei, & proximi: in quibus, ut ipse Salvator dixit: *totæ lex pendet & Propheta.* nam præcipuus charitatis actus est obedire Dei præcepto, iuxta illam sententiam ipsius Salvatoris: *si diligitis me, mandata mea servate, & in qui servat verbum & mandata eius, verè in hac charitas Dei perfecta est.* Erit tamen eius perfectio adhuc maior in ijs qui gubernant, si ex charitate, quam erga Deum habent, studeant etiã, ut subditi id præstent: excitando eos verbis, exemplis, rationibus, beneficijs, promissis; minis quoq; præmijs & pœnis; omnibusq; alijs possibilibus medijs, exhortando, honorando, extollendo bonos, reijciendo verò, humiliando, & puniendo malos: ut sic Deo obsequium & gloria reddatur ab omnibus, qui ipsius curæ sunt commisi. Hominum enim gubernatio eò perfectior est, quo similior est gubernationi Dei, qui supremus est gubernator, & omnium gubernatium exemplar. Et ut S. Thomas ait: præcipuum suum finem respicit, ipsummet Deum, qui est ipsa bonitas per essentiam: eiusq; præcipuus effectus est, *assimilari summo bono:* ut scilicet, qui ab ipso gubernantur, summo bono assimilentur; quod insinuavit Salvator, cum dixit: *n estote perfecti, sicut Pater vester caelestis perfectus est,* & per Moysen dixit: *sancti estote: quonia ego sanctus sum:* quæ similitudo in eo consistit, quod quemadmodum Deus in se ipso est bonus, & causa ut reliqua sint bona: ita homo sit in se bonus; & inducat alios; ut etiam boni sint. Hunc in modum Reges & gubernatores (ut fuisse ostendit idem Angelicus Doctor) debent respicere tanquam præcipuum finem, non diuitias, aut honores, aut reliqua terrena bona, bonis & improbis Regibus communia; sed ipsummet Deum, qui ultimus est noster finis, & æterna felicitas: dâtes operam ut similes fiant, quantum fieri poterit summo bono per participationem excellentium virtutum, quæ in eius bonitate elucet. Ita ut sancti sint & perfecti in seipsis, sicut Deus sanctus est & perfectus, & simul ut subditi eidem Deo fiant similes, eiusq; sanctitatis participes.

§. I. *Tria præscribuntur Regibus documenta pro assequenda perfectione.*

PRIMUM itaque Rex & quicumque alius gubernator, ut in seipso sit perfectus, debet *Dei legem* perfectè servare, quemadmodum ipse iussit in Deuteronomio his verbis: *Postquam Rex sedit in solio regni sui, describet sibi Deuteronomium legis huius in volumine, accipiens exemplar a Sacerdotibus Leuitica tribus, & habebit secum, legetq; illud omnibus diebus vite sue, ut discat timere Dominum Deum suum, & custodire verba & caeremonias eius, quæ in lege præcepta sunt. Nec eleuetur cor eius in superbiam super fratres suos, neque declinet in partem dexteram vel sinistram, ut longo tempore re-*

Deum diligant & proximum

K Mat. 22. 40. 110. 14. 1. 1. m. 1. 10. 2. 5

Subditos ad id inducant.

1. Par. 9. 10. 1. Ar. 2. 5. 4. 1. Mat. 5. 48. 1. 1. 19. 2. 1.

Opusc. 20. 1. 10. 6. 8. Dei similitudo scopus sit Regum.

legem Dei perfectè servet.

1. Deu. 17. 18

gnet

1.

gnet ipse, & filii eius super Israël. In quibus verbis tria maximi momenti documenta Deus D. N. Regibus & gubernatoribus proponit. *Primum* est, vt præcipuum ipsorum studium sit, legere librum legis DEI; dantes operam bene intelligant quicquid in ea continetur: ne ex ignorantia aliquid negligat; illumque semper apud se habeant: ne eius obrepat *oblitio*. Et quando monet, vt liber describatur, non tam id intelligit de descriptione quæ fit propria manu in folijs chartæ, aut membranæ; quàm quæ imprimitur (vt Sapiens ait) *b in tabulis cordis*, ita vt cogitationes, ac desideria, verba & opera Regum sint transumptum quoddam valde simile præceptis & consiliis legis; & Lex quædam viua, quæ illa in seipsa manifestet. Ac propterea quando coronam Regni capiti eius imponebant, habebat ipse Legis librum in manu sua: vt intelligerent, præcipuam suam curam esse debere eius custodiam, *manum operi* ad mouendo. Quemadmodum ipse Moyses, qui populi illius caput erat, cum reuerteretur ex monte, *c portabat duas tabulas testimonium manusua*, in quibus erat Lex scripta; quasi populum moneret: legem non solum esse, vt super *caput* poneretur, venerando scilicet quod illa iubeat; sed vt *manibus* etiam tractaretur, vt mandaretur executioni.

b Prou. 3. 4.

Lex manu
portetur.

c Exo. 32. 15.

2.

Sacerdote
legem acci-
piat.

NE tamen seculares gubernatores decipiantur existimantes legem Dei esse, quæ reuera est huius mundi, aut Dæmonis, proponit *secundum* documentum illis verbis: *accipient exemplar ad describendum a Sacerdotibus leuitici ordinis*: eam pro Lege Dei agnoscentes, quam illi dederint ac docuerint. Nam in rebus ad legem & Christianam religionem spectantibus, Sacerdotes sunt Regibus superiores: & summus Sacerdos Ecclesiæ, Papa scilicet, dux est ac magister omnium. Ac propterea dixit Malachias Propheta: *dabilia Sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirent ex ore eius: quia Angelus Domini exercituum est*. Vocat autem illum *Angelum* vt intelligatur, quod quædammodum Angeli sunt hominibus excellentiores, eorumque *magistri*, quibus manifestant Dei voluntatem: ita Sacerdotes, sunt dignitate excellentiores reliquis hominibus, etiam Regibus: quorum propterea *magistri* & *consiliarij* esse debent, in rebus ad legem & religionem spectantibus, & per eos agnoscere debent ipsius Dei voluntatem. Quemadmodum ipse dixit Moyli: *e tolle Iosue, & stet coram Eleazaro Sacerdote, & omni multitudine, pro hoc, siquid agendum erit, Eleazar Sacerdos consulat Dominum, & ad verbum eius egredietur & ingredietur ipse, & omnes filii Israel cum eo*. Et quamprimum Iosue imperium & gubernationem populi adiit: statim Dominus illum monuit, *f vt custodiret & faceret omnem legem, nec declinaret ab ea ad dextram vel ad sinistram*, nec desiderio prosperitatis, nec aduersitatis metu: nec nimio feruore limites excedendo, nec ex pusillanimitate aut torpore aliquid prætermittendo.

d Mala. 2. 7.

Aggei. 2. 12.

Sacerdotes
Angeli &
Magistri
Regum.

c Nu. 27. 18.

E Ios. 1. 7.

3.

E O D E M dirigitur tertium documentum Dei ad Regem, dicens: *nec ele-*

nec ele-

uetur cor eius in superbiam super fratres suos: quasi eo nomine, quod Rex sit & gubernator, arroget sibi, posse licite facere, quod illi non possunt: aut declinet in partem dextram vel sinistram. nam in hoc reliquis omnibus est par. propterea enim subditos appellat eius fratres: eod quod omnes sint eiusdem celestis Patris filij, eodemque modo teneantur, omnibus in rebus, quas Lex statuit, obedire: Ex quo sequitur, obedientiam, quæ legi est deferenda, non esse quasi alicuius mancipii, ob timorem; quia hæc ratio & respectus est nimis vilis pro corde hominis generosi, debet igitur obedire tanquam filius, ob amorem; & potius gloriari, se filium esse Dei, quam Regem vniuersi orbis: siquidem filiaro: illa cum facit æterni regni hæredem. Ac proinde, potius in hoc suum solatium ponere debet, quod tanquam filius Deo obediat: quam quod tanquam Dominus toti mundo imperet.

Quo diximus de lege diuina, intelligendum etiam est de humanis, Ecclesiasticis, & ciuilibus, quas condunt Summi Pontifices in Ecclesia, & Reges in sua Rep. quas & ipsi debent perfectissime seruare, præcedentes, vt S. Th. ait, hoc exemplo suos subditos; ne illis dicat D. N. quod de Scribis & Pharisæis: *g dicunt & non faciunt, & imponunt onera impartabilia in humeros hominum, digno autem suo nolunt ea mouere.* Et propterea Innocentius Papa dixit: *quod quisque iuris in alterum statuit ipse debet vti eo*, idque etiã iuxta sententiã Catonis, dicentis: *Patere lege quã tu ipse iuleris, quã cum feras, vt omnes seruent, tu primus serua: Ne pro tuo libitu tecum dispenses, nisi velis eodem modo cum alijs dispensare; aut vt illi absque dispensatione legem transgrediantur. Ostende iustitiam legis tuæ in hoc, vt te ipsum per eam dirigas; & ostende eius suauitatem in hoc, quod tu ipse libenter illam serues.* Præcede tanquam bonus pastor exemplo tuo; vt subditi gloriantur, quod te sequantur. Quam obrem bonus Imperator Theodosius dicere solebat: quamuis non esset ipse proprijs legib. subiectus, velle tamẽ se illis alligare, easque seruare. Et magnus ille Sapiens Plato scriptum reliquit Reip. felicitatem in eo consistere, quod *lex sit verè Domina Principum*: Principes verò serui & famuli legis. Contra verò perniciem esse eiusdem Reip. si lex ancilla esset Regum, & ipsi eius Domini, trahentes illam ad suam voluntatem. Præterea, Reges speciali quadam ratione debent magna cura ac diligentia Ecclesiæ leges custodire, quia eius sunt filij & subditi, sicut & reliquæ: ac propterea in eo gloriari debent, quod valde sint ei obedientes. Et quid (ait S. Ambrosius) gloriosius potest esse Imperatori, quam quod *Ecclesia filius* appelleretur? Nam bonus Imperator intra ipsam Ecclesiam est, non supra: quod si filius est, meritò erit valde obediens bonæ matris suæ iussis: nam tunc obedit ipsi Domino, qui dixit: *h qui vos audit me audit; & qui Ecclesiam non audierit, habebitur Ethnicus & Publicanus.*

Deo obedire
melius, quã
tori mundo
imperare.

Filius Dei
rex est.

1. 2. q. 69. ar.
5. a. 3.
g Mat. 23. 4.
De Const. c.
omnes.

Lex sit Do-
mina Re-
gum.

Leg. Digna
vox c. de Le-
gibus.

Li. 2. de Le-
gibus.

Rex filius
Ecclesia.
Luc. 10. 16.
Mat. 18. 17.